

toho týče, že žalovaná neprokázala, že k odvrácení nebezpečí vynaložila veškerou potřebnou péči, jest přisvědčiti odvolacímu soudu v tom, že tento důkaz nebyl podán. Odvolací soud právem poukazuje k tomu, že se žalovaná nepřesvědčila svými orgány, pokud se týče odborníky, zdali splachovací zařízení jest bezpečně upevněno. Tvrzení, že k tomu nebylo příčiny, ježto budova, která jest novostavbou, byla kollaudována, známek vadného upevnění splachovadla že nebylo a že nájemníci vady nehlásili (§ 1097 obč. zák.), nestačí k vyvinění žalované. Kollaudace znamená jen, že vyhověno bylo předpisům stavebního a živnostenského úřadu. Z toho, že viditelných známek vadnosti nebylo, neplynulo, že splachovadlo vadným není. Na to, že nájemníci závady nehlásili, nebylo lze spolehnouti. Toho nejlepším důkazem jest zjištěná okolnost, že se kromě splachovadla na záchodě žalobkyně uvolnila předtím také splachovadla ve dvou jiných bytech, aniž to nájemníci hlásili. Není vyloučeno, že žalovaná kdyby se, jak to odpovídalo její zodpovědnosti podle § 1319 obč. zák. a její povinnosti jako pronajímatelky, byla, pokud se týče její orgány, patřičně nájemníků doptávala, byla by o vadnosti splachovadel zvěděla. Zřízením domovníka a tím, že žalovaná má úřad k doзору na své budovy, povinnosti v § 1319 obč. zák. nebylo ještě vyhověno.

Ve sporu přišla na přetřes a první soud zabýval se také otázkou ručení žalované za nehodu žalobkyně podle § 1096 obč. zák. Než otázkou tou, zdali žalovaná je povinna nahraditi škodu jako pronajímatelka, protože předmět nájmu v upotřebitelném stavu žalobkyni neodevzdala a jej najmě pokud jde o splachovadlo, v řádném stavu neudržovala, zabývati se netřeba, neboť k rozhodnutí sporu stačí ručení podle ustanovení § 1319 obč. zák.

Čís. 10342.

Výkaz nedoplatků daní, jenž není podepsán oběma berní úřad zastupujícími úředníky, nýbrž jen jedním z nich, kdežto místo vlastnoručního podpisu druhého úředníka jest na výkazu jen jeho faksimile, není exekucním titulem podle § 1 čís. 13 ex. ř.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1930, R I 625/30).

Na základě výkazu nedoplatků podepsaného jedním úředníkem a opatřeného faksimilem druhého úředníka berního úřadu povolil soud první stolice exekuci k vydobytí daní. Rekursní soud exekucní návrh zamítl. Důvody: Podle ustanovení § 1 čís. 13 ex. ř. jest sice výkaz nedoplatků o přímých daních a o poplatcích podle předpisů o tom daných vykonatelným exekucním titulem. Podle ustanovení § 23 zákona ze dne 21. prosince 1923 čís. 28 sb. z. a n. a § 26 zákona ze dne 16. února 1918 čís. 66 ř. zák. platí tento způsob exekucního vymáhání daní i při daních z válečného zisku a daně z obratu uvedených v předloženém výkazu nedoplatků. Jest však souhlasiti se stížností v tom,

že výkaz nedoplatků předložený vymáhající stranou není formálně bezvadnou veřejnou listinou, tvořící plný důkaz podle § 292 c. ř. s., již musí býti, by ho bylo lze pokládati za platný exekuční titul. Soudu exekuci povolujícímu přísluší zkoumati exekuční titul po stránce formální (viz rozhodnutí čis. 4908). V tom směru jest dáti stížnosti za pravdu, že předložený výkaz nedoplatků není veřejnou listinou formálně bezvadnou, by ji bylo lze zejména pokládati za listinu sepsanou v předepsané formě vystavenou od veřejného úřadu v mezích jeho úředního oprávnění, tudíž za listinu veřejnou po rozumu § 292 c. ř. s. plný důkaz tvořící. Podle dosud platného výnosu finančního ministerstva ze dne 25. října 1885 čis. 225 ř. zák. zastupují berní úřad výběrčí daně a úředník jej kontrolující, kterým náleží jako vrchním úředníkům úřadu bezprostřední ručení za pokladnu a účtování. Těmto náleží proto podepsati výkaz nedoplatků. Výkaz nedoplatků jedním z nich podepsaný nelze pokládati za platnou listinu veřejnou tvořící plný důkaz, a nelze jej tudíž uznati ani za platný exekuční titul, který vyžaduje formální bezvadnost. Na výkazu nedoplatků jest podepsán jen jeden úředník, druhý úředník není podepsán a na místo jeho podpisu připojeno jest faksimile jeho podpisu, jakž tomu i na exekučním návrhu samotném. Podle ustanovení dv. dekr. ze dne 19. dubna 1799 čis. 466 sb. z. s. jest k platnosti veřejných listin třeba nejen přitisknutí razítka úřadu, nýbrž i podpisu osob oprávněných k vystavení listiny. Soud prvé stolice přehlédnuv patrně nedostatek podpisů na výkazu nedoplatků, povolil exekuci na základě listiny vadné, kterou za exekuční titul podle § 1 čis. 13 ex. ř. považovati nelze, a bylo tudíž oprávněné stížnosti vyhověti, a exekuční návrh jako řádně nedoložený a neodůvodněný zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění. Především jest mylným názor dovolacího rekursu, že soud neměl výkaz nedoplatků zkoumati v jiném směru než, zdali má náležitosti § 7 ex. ř. a, an výkaz nedoplatků náležitosti ty měl, že pro nedostatek podpisu neměl návrh býti zamítnut. Podle § 1 čis. 13 ex. ř. jsou exekučním titulem platební příkazy a výkazy nedoplatků o daních a poplatcích, pokud se týče o zemských, okresních a obecních přírážkách, jsou-li platební příkazy a výkazy nedoplatků podle platných o tom předpisů vykonatelné. Soud, maje povoliti exekuci, jest povolán, pokud se týče povinen, zkoumati, zda exekuční titul podle § 1 čis. 13 ex. ř., o nějž i v tomto případě jde, odpovídá formálně platným předpisům, a, shledá-li že nikoli, nelze mu, protože pak schází způsobitý exekuční titul, exekuci povoliti (srovnej rozhodnutí čis. 4908 a 8487 sb. n. s.). Co se toho týče, že výkaz nedoplatků, je-li jen jedním z vedoucích úředníků berního úřadu podepsán, kdežto podpis druhého úředníka jest nahražen razítkem, nevyhovuje platným v tom směru předpisům a není způsobitým exekučním titulem, jest rekursní soud v právu a vývody dovolacího rekursu, že stačí podpis razítkem, nejsou opod-

statně. Podle dvorského dekretu ze dne 19. dubna 1799 čís. 466 sb. z. s., na nějž již poukázal rekursní soud, nestačí k průvodnosti úředních listin, jsou-li opatřeny jen razítkem úřadu, jenž listinu vydal, nýbrž musí listiny ty býti kromě toho ještě podepsány úředníky k vydávání listin těch oprávněnými. Žádá se tedy podpis úředníků a jím faksimile není. Proto faksimile na úřední listině, pokud nejsou stanoveny výjimky, nestačí. Berní úřady zastupují dva vedoucí úředníci (§ 4 pokladního a manipulačního předpisu ze dne 29. ledna 1850 čís. 494 min. fin.) a výkaz nedoplatků musí, by formálně vyhovoval a byl způsobilým exekučním titulem, podepsán býti oběma vedoucími úředníky, přednostou berního úřadu a kontrolorem. Není výjimky, připouštějící u listin berním úřadem vydaných místo vlastnoručního podpisu jeho faksimile. Naopak jest používání razítek místo podpisů na úředních vyhotoveních berním úřadem zapovězeno (viz výnos zemského fin. ředitelství v Praze ze dne 27. února 1888 čís. 8650 příloha Věstníku čís. 9 pro Čechy, výnos zemského fin. ředitelství v Brně ze dne 11. srpna 1888 čís. 18420 mor. příloha Věstníku čís. 9 str. 52 pro Moravu. Srovnej též, co se týče podpisu u doložky vykonatelnosti, instrukce pro berní úřady ze dne 14. března 1898 čís. 994 a čís. 405 Příloha Věstníku čís. 3 z roku 1898 vydané na základě výnosu ministerstva financí ze dne 18. ledna 1898 čís. 58.418—1897).

Čís. 10343.

Odkazovník a pozůstalostní věřitel mají účast při zřízení pozůstalostního soupisu jen za předpokladu § 812 obč. zák. Jinak nemají tyto osoby právo býti při soupisu a, nejde-li ani o případ § 783 obč. zák., nelze jim přiznati ani oprávnění k rekursu do opatření pozůstalostního soudu, jímž nařídil odhad.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1930, R I 774/30).

Do opatření pozůstalostního soudu, jímž byl nařízen odhad v řízení o pozůstalosti Anny R-ové, podal rekurs konvent Milosrdných bratří. Rekursní soud rekurs odmítl. Důvody: Stěžovatel k Anně R-ové, pokud se týče k její pozůstalosti není ani dědicem, ani odkazovníkem, ani věřitelem. Poměr stěžovatelův k pozůstalosti Anny R-ové jest jen ten, že podle závěti Františka R-a má stěžovatel obdržeti část domu, která z pozůstalosti Anny R-ové připadla Františku R-ovi (jeho dědicům). Tuto část domu nemá tedy stěžovatel obdržeti z pozůstalosti Anny R-ové, nýbrž z pozůstalosti Františka R-a, má zákonný zájem jen na projednání pozůstalosti Františka R-a a může jen v této pozůstalosti své nároky uplatňovati. Není proto stěžovatel oprávněn, by podle § 9 nesp. říz. podal rekurs do usnesení vydaného v pozůstalostním řízení o jmění Anny R-ové a bylo stížnost jako nepřípustnou odmítnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.